

[Ingerlise Koefoed]

sikkert, at det bliver flere børnefilm og flere kvalitetsfilm, de 7-11-årige dermed får adgang til.

Men når det kommer til lovforslagets konkrete udformning, så er vi ikke helt enige. Vi kan ikke se, at det er rigtigt med den meget bløde formulering af adgangsbegrænsningen for de små børn, nemlig at filmen frarådes for børn under 7 år. Begrundelsen fra kulturministerens side er, at biografbesøg for børn under 7 år så godt som altid fordrer indforståelse af voksne. Det gør det sandsynligvis på ét punkt: børnene skal have penge til at gå i biografen for, og dem skal de tigge sig til hos de voksne. Men vi ved også, at mange voksne og måske især mange enlige forældre er trætte, og at det vil være fristende for dem af og til at købe sig ro ved at lade storesøster eller storebror over 7 år tage lillesøster eller lillebror med i biografen.

Hvordan har kulturministeren tænkt sig at biografpersonalet skal kunne kontrollere, om forældrene har været klar over, at en film er frarådet for de små? Skal børnene have en seddel med hjemmefra, eller vil det blive for langt, at børn under 7 år kun kan komme ind i følge med en voksen?

Vi ser meget gerne, at teksten ændres, så den kommer til at svare til den tekst, der anvendes ved de andre grænser. Der bør altså stå, at filmen ikke må forevises for børn under 7 år. Dette er ment som en beskyttelse af de svage, for selv i følge med voksne kan små børn få en filmoplevelse, som er skræmmende, selv om de voksne ikke føler, at der er noget at være bange for.

Vi ved meget lidt om, hvordan små børn oplever film, hvad det er, der skræmmer dem og sætter spor i dem for lang tid fremover. Selvfølgelig er der børn, der kan tage meget, men selv de mest robuste børn kan have nogle oplevelser, som de voksne ikke forstår eller ikke kan forudse, og det er for børnenes skyld, at vi ønsker en klar og entydig formulering af loven.

Vi kan tilslutte os, at der ikke mere skal betales for censurering, at opslag og annoncering om films tilgængelighed skal være klart udformet, og vi kan også tilslutte os, at de regler, som gælder for film, også skal gælde for videogrammer. I den sidste forbindelse vil vi gøre opmærksom på, at man gennem en frikøbsordning eller lignende ville kunne øge filmudbuddet betydeligt, også for

de helt små børn. Danmarks Radio laver både til undervisning og til underholdning en hel del programmer, som ville være meget velegnede til forevisning for børn i biografer og ved andre offentlige forestillinger og i børnefilmklubberne.

Jeg vil derfor gerne spørge, hvilke tanker kulturministeren har om at gøre Danmarks Radios programmer tilgængelige også uden for den tid, hvor de udsendes gennem æteren, og uden for undervisningssituationer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi er tilfredse med, at der nu af ministeren tages initiativ til, at vi kommer til at drøfte forholdene omkring filmcensuren, og vi tror også, at der skal ske ændringer i den. Men vi er nu ikke helt sikre på, at det forslag, der foreligger, er det rigtige.

Der er de to hovedproblemer, det ene er aldersgrænserne. Nu må man jo være klar over, hvad det i virkeligheden er, der foreslås. Det foreslås, at vi for fremtiden skal inddele børn og unge, bliver det vel, i tre grupper, de, der er under 7 år, de, der er fra 7 til 12 år, og de, der er fra 12 til 16 år. Det er jo lige ved, at det bliver sådan, at man skal være født på en bestemt dato for at se bestemte film. Vi vil nu godt have lov til i udvalget at drøfte, om en sådan nøje opdeling af vore børn og unge er helt rimelig og det, vi egentlig forestiller os, når vi skal have indført frihed under ansvar. Der er naturligvis også problemet med dette med at fraråde eller forbyde. Jeg føler mig på forhånd tiltalt af, at man gør opmærksom på, at der er noget, der frarådes, i stedet for at der er noget, der absolut forbydes.

Alle disse ting vil vi gerne se på i udvalget, men vi føler os altså ikke på forhånd charmeret af, at man begynder at inddele i disse snævre årsgrænser i tre kategorier.

Endelig kommer vi til det andet hovedproblem, og det er ophævelse af afgiften. Vi er fuldstændig enige med ministeren i, at det er urimeligt, at netop børnefilm pålægges en særlig afgift, det er jo det, den hidtidige lov tilsiger. Men jeg ville dog gerne, når jeg ser den ivrige tilslutning, der er fra andre partier i salen til at ophæve denne filmafgift – og det i en tid, hvor gratisprincippet udsættes for det ene alvorlige angreb af de samme partier efter det andet på områder som sund-